

umiddelbar og hurtig adgang til en undersøgelse, hvis man var usikker og mente, man kunne få en større vished gennem en sådan brystundersøgelse.

Derfor har vi også hele tiden sagt, at det skulle være et tilbud og ikke noget, man påduttede folk. Derfor vil jeg i dag ikke tilslutte mig det, der står i lovforslaget, som jeg forstår teksten, at man pr. automatik fra en kvindes 50. år hvert andet år sender et brev og siger, du kan blive undersøgt.

Jeg er bange for, at vi dermed opnår det modsatte af det, der var vores baggrund, nemlig at for mange mennesker bliver unødigt nervøse og måske får en undersøgelse, vi ikke engang er helt sikre på giver det resultat, som vi stiller dem i udsigt.

En anden variant at gøre det på er, at man siger, at når man fylder 50, får man brevet og kan tilmelde sig; at man jævnlige annoncerer med, at tilbudet eksisterer, men at man undlader pr. automatik at sende et brev til alle, bare fordi de er fyldt 50.

Det vil vi i hvert fald godt rejse som en diskussion i udvalgsarbejdet. Og jeg synes også, vi skal have mulighed for at høre reaktioner udefra på det. Derfor vil jeg også anbefale, at det her ikke er noget, der hastes igennem. Da det alligevel er noget, der tager tid, fordi kapaciteten endnu ikke er til stede, kan vi lige så godt give os god tid til at tale med dem, det vedrører, og ikke bare køre det igennem her på stedet.

Det er rigtigt, som det har været sagt i debatten, at det var Enhedslisten, der krævede, at der ikke måtte være nogen øvre aldersgrænse. Vi er helt bekendt med, at faren for, at en brystkræft udvikler sig meget hurtigt, er faldende med alderen, og at det formentlig ikke giver meget ekstra livskvalitet for nogen at lave massive forebyggende undersøgelser, når vi kommer op i den allerøverste ende af levetiden. Men vi er principielt imod, at man laver aldersdiskrimination inden for sundhedsområdet, og vi skal også regne med, at folk lever længere og længere. Derfor er vi imod, at man laver sådan en grænse på 69 år; det vil vi ikke være med til.

Jeg forstår godt argumentet, at hvis man sender en 80-årig, en 82-årig og en 84-årig breve om det her, så er det formentlig med til at gøre vedkommende unødige angst, men det hænger også sammen med det, jeg sagde før: Vi synes ikke, man automatisk skal skrive ud til menne-

sker hvert andet år. Man skal skrive ud til dem, der har tilmeldt sig.

Og så den sidste kommentar vi har. 10 år – som jeg tror, det også var fru Yvonne Herløv Andersen, der var inde på – er meget lang tid. Er det muligt at gøre det hurtigere, så skal tilbudet selvfølgelig gennemføres hurtigt og i alle amter, for det er naturligvis en urimelighed, at bor man i ét amt, så har man muligheden, bor man i et andet, så har man ikke. Vi så gerne, der skubbes på, men det skal selvfølgelig – og det er blevet sagt fra første dag – være sådan, at vi ikke skader behandlingen af dem, der er konstateret syge. Derfor skal der selvfølgelig gives tid til at udvide ressourcerne, men gerne hurtigere end det, der er lagt op til.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Det var lige en kommentar til hr. Frank Aaen. Jeg er faktisk glad for at hr. Frank Aaen sagde, at tilgangen til området, nemlig screeningen, er åben. Det er det, der er så utrolig vigtigt, at tilgangen er åben til screening, ud fra at de praktiserende læger overhovedet ikke er nok uddannede til at føle, om der hos en kvinde nu er en knude, der har en farlig karakter eller det bare er en knude. Derfor er det nødvendigt med det her tilbud.

Tove Videbæk (KRF):

Ved beslutningsforslag nr. B 56 har Folketinget pålagt regeringen at fremsætte et lovforslag med tilbud om brystundersøgelser til kvinder over 50 år, står der i sundhedsministerens indledning. Men det her lovforslag, som vi står med i dag, L 134, mener jeg egentlig ikke er i tråd med det, som blev besluttet og skrevet i betænkningen til B 56, for i betænkningen står der for det første, at flertallet ønsker, at alle røntgenundersøgelser af kvinders bryster tilrettelægges på en sådan måde, at kvinden kun inviteres til røntgenundersøgelse, hvis hun på forhånd har givet tilsagn om at ville deltage.

For det andet står der, at flertallet finder, at amtskommunerne skriftligt bør orientere alle kvinder, der er fyldt 50 år, om, at der er mulighed for at tilmelde sig, altså ikke noget med en øvre grænse.

Og for det tredje skriver vi også i betænkningen, at flertallet finder, at de enkelte amtskommuner bør iværksætte et undersøgelsesprogram, så snart den nødvendige kapacitet af personale og apparatur er til rådighed, altså en af-